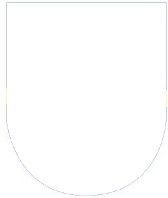

**MESTSKÁ ČASŤ
KOŠICE - NAD JAZEROM**

Materiál č.: 12

**Materiál na rokovanie
miestneho zastupiteľstva Mestskej časti Košice – Nad jazerom**

Názov materiálu	Návrhy na „Cenu mesta Košice,, za Mestskú časť Košice – Nad jazerom
Predkladá	Ing. Mgr. Lenka Kovačevičová, starostka
Spracovateľ	JUDr. Marta Bulecová, prednostka
Dátum rokovania	17. 12. 2015
Uznesenie MR	č. zo dňa 10. 12. 2015

Návrh na uznesenie
miestneho zastupiteľstva Mestskej časti Košice – Nad jazerom

Miestne zastupiteľstvo MČ Košice – Nad jazerom podľa ustanovenia § 93 ods. 3, Štatútu mesta Košice

n a v r h u j e

mestskému zastupiteľstvu v Košiciach za Mestskú časť Košice – Nad jazerom

udelíť verejné ocenenie „Cenu mesta Košice“ pre :

1. **Petra Stašáka** – za celoživotnú prácu v oblasti hudby a spevu, za reprezentáciu krajiny doma i v zahraničí a za propagáciu slovenskej hudobnej tvorby, na ktorej sa aj sám podieľa.
2. **JUDr. Petra Dubivského** – za celoživotné pôsobenie ako sudca Krajského súdu a za presadzovanie svedomia a dodržiavania práva v justícii

Dôvodová správa
k návrhom na „Cenu mesta Košice“ za Mestskú časť Košice – Nad jazerom

Mesto Košice si listom č. j. A/2015/13654 dňa 13. 11. 2015 vyžiadalo predložiť návrhy na verejné ocenenia, ktoré udeľujú každoročne v rámci osláv Dňa mesta Košice.

Cenu mesta Košice môže udeliť mestské zastupiteľstvo v Košiciach za vynikajúce tvorivé výkony, významné výsledky a mimoriadne zásluhy vo vedeckej, technickej, umeleckej, športovej, publicistickej a inej verejno-prospešnej činnosti. Cenu mesta Košice udeľuje mestské zastupiteľstvo na návrh mestskej rady, miestnych zastupiteľstiev, komisií mestského zastupiteľstva, komisií miestnych zastupiteľstiev, občianskych združení, vedeckých, športových i umeleckých inštitúcií. Cena sa udeľuje každoročne raz v roku, najviac pätnástim jednotlivcom a trom kolektívom. Cena mesta „in memoriam“ sa udeľuje najneskôr do dvoch rokov po úmrtí osobnosti navrhutej na ocenenie.

Na Cenu mesta Košice navrhujeme :

- 1. Petra Stašáka** – za celoživotnú prácu v oblasti hudby a spevu, za reprezentáciu krajiny doma i v zahraničí a za propagáciu slovenskej hudobnej tvorby, na ktorej sa aj sám podieľa.
- 2. JUDr. Petra Dubivského** – za celoživotné pôsobenie ako sudca Krajského súdu a za presadzovanie svedomia a dodržiavania práva v justícii

V Košiciach, 2. 12. 2015

Spracovala: JUDr. M. Bulecová, prednostka MÚ

Peter STAŠÁK

narodený 5. 6. 1950 v Spišskom Bystrom

bytom Irkutská č. 9, Košice

ženatý, 2 dospelé dcéry

spevák, textár, moderátor

Za celoživotnú prácu v oblasti hudby a spevu, za reprezentáciu krajiny doma i v zahraničí a za propagáciu slovenskej hudobnej tvorby, na ktorej sa aj sám podieľa.

Vyrastal pod Tatrami, kde je spevavý národ, je teda samozrejmé, že aj on od malička spieval. Najprv na rôznych slávnostiach v škole, neskôr aj na súťažiach. Mama z neho chcela mať farára. Všetko sa však začalo odvíjať inak. Ako ôsmak základnej školy vyhral československú súťaž STM (Súťaž tvorivosti mládeže), ktorá bola v Prahe. V porote bol aj Ladislav Kucko, ktorý sa ho spýtal, či sa nechystá študovať na konzervatóriu. Hoci mladý Peter chcel splniť maminu predstavu jeho budúceho pôsobenia, do Košíc na skúšky predsa len prišiel a ... na konzervatórium ho prijali. Mama sa kvôli tejto voľbe veľmi hnevala, o spevákoch a hudobníkoch mala zlú mienku. V roku 1965 začal študovať operný spev. Neskôr pôsobil ako učiteľ v Ľudovej škole umenia vo Svite. Moderná hudba ho však lákala viac ako opera. Odišiel zo školstva, na ponuku Slovkoncertu založil kapelu. Dlhو však nevydržala, viacerí hudobníci sa vrátili do školstva, povolanie slobodný umelec nepredstavovalo životnú istotu. Aj manželky mali výhrady. Muzikantský život je pre rodiny obrovská skúška. I preto sú mnohí rozvedení. S ním to, vďaka obrovskej trpezlivosti, manželka vydržala, a po celý čas mu dávala priestor, aby sa mohol naplno realizovať.

Prvým miestom, kde v roku 1976 účinkoval, bolo Švédsko. Odvtedy okrem Antarktídy precestoval všetky kontinenty a v nich nespočetné množstvo krajín. Našu, vtedy ešte spoločnú republiku, reprezentoval na rôznych festivaloch. Vyhral napríklad v Ulanbátare v Mongolskej republike, kde účinkovala aj populárna nemecká speváčka, ktorá ho pozvala do Berlína. Tam mal niekoľko samostatných koncertov, účinkoval aj v známom nemeckom programe Ein Kessel Bunes, kde sa po prvýkrát stretol s dirigentom a hudobníkom Gustávom Bromom. Neskôr s ním nespočetne raz účinkoval. Na ďalší rok ho Slovkoncert poslal na súťaž do kubánskej Havany. Aj tam vyhral a opäť mal šťastie, v porote sedela aj Alla Borisovna Pugačevová, ktorá ho pozvala na účinkovanie s jej kapelou. Začali vo Vladivostoku. Celá šnúra mala trvať asi 3 – 4 týždne. Nakoniec z toho boli po krajinách Ďalekého východu štyri mesiace, čo bola doteraz jeho najdlhšia súvislá koncertná šnúra. Za v podstate dva roky mal v krajinách niekdajšieho Sovietskeho zväzu 506 koncertov. Petra Stašáka dobre poznajú aj tu, doma. Ak príde pozvanie z dedinky, ktorej meno možno ani nepoznáme, on tam ide. Pocit, že môže ľudí potešiť, je to, čo mu pomáha, aby toto neľahké remeslo ešte nezavesil na kliniec. I keď je svojím spôsobom celý život tulákom, ktorý sa doma veľa nezdrží. Hodí si na chrbát batôžtek a ide. Za tie roky už vraj ani GPS nepotrebuje, tak má Slovensko prechodené. Koľko má na svojom konte spolu koncertov, nemá spočítané. Vydaných má 18 CD, 12 je zlatých, ostatok platinových. Často a rád spomína na roky, keď pre verejnoprávnu televíziu od roku 1999 pripravoval reláciu Kaviareň Slávia. S jednou prestávkou tento program trval viac ako deväť rokov a vďaka jeho bohatým zahraničným kontaktom účinkovalo v ňom veľa spevákov z rôznych krajín. V júni minulého

roku oslávil 65. narodeniny. Peknému výročiu je rád, lebo 18-tych narodenín sa vraj dožije väčšina z nás, ale šesťdesiatpäťky, také šťastie už všetci nemajú...

JUDr. Peter DUBIVSKÝ

nar. 15. 9. 1937 v Chmeľovej, okr. Bardejov

bytom Uralská č. 6, Košice

ženatý, jedno dospelé dieťa

vysokoškolské právnické vzdelanie, od roku 1964 pracoval ako sudca, od roku 1971

do dôchodku ako predseda odvolacieho senátu Krajského súdu v Košiciach.

Za celoživotné pôsobenie ako sudca Krajského súdu a za presadzovanie svedomia a dodržiavania práva v justícii.

V roku 1947 sa jeho rodina rozhodla optovať do bývalého Sovietskeho zväzu. Žili v Hrušvici Rovenského rajónu. Tam chodil do školy, tam absolvoval základnú vojenskú službu. V roku 1959 sa zapísal vo Lvove na právnickú fakultu, štúdium ale dokončil v ČSSR, kam sa rodina v roku 1961 vrátila. Po absolvovaní Právnickej fakulty Univerzity Komenského čakaťskú prax absolvoval na Vojenskej prokuratúre v Brne a neskôr v Prešove. V roku 1964 kandidoval na sudcu Krajského súdu v Košiciach. Prijali ho a túto funkciu zastával až do roku 2004, do odchodu do dôchodku. Počas aktívneho života pôsobil 15 rokov i ako člen pracovnej skupiny Ministerstva spravodlivosti SR, ktorá mala na starosti preverovanie zákonnosti súdnych rozsudkov. Pričinil sa o zrušenie väčšieho počtu nezákonných rozhodnutí. Od začiatku pôsobenia v justícii sa venoval trestnému právu, ktoré považoval a považuje za najdôležitejšie, keďže jeho základy sú v klasickom rímskom práve. V dôchodku bol istý čas advokátom. Ako obhajca sa pričinil o zrušenie väčšieho počtu nezákonných obvinení. Advokácia podľa neho nebola však ono, nevidel v nej pravú realizáciu, pretože ak je sudca dobrý, spravodlivý a má svedomie, advokáta človek na súde nepotrebuje. Svedomie je podľa neho v súdnictve veľmi dôležité, lebo moc bez svedomia môže byť mimoriadne nebezpečná. On to svedomie mal, a nechvejne stál na strane pravdy a spravodlivosti. Vďaka nemu a vďaka tomu, že bol tvrdohlavý a bol presvedčený o svojej pravde, v prípade ženy odsúdenej na 10 rokov väzby, postupne podal štyri podnety. Najvyšší súd Českej a Slovenskej federatívnej republiky po dôkladnom preštudovaní štvrtej sťažnosti dospel k záveru, že krajský aj Najvyšší súd SR vo svojich rozhodnutiach pochybili. Kto však nahradí žene 6 rokov, ktoré nespravodlivo strávila za mrežami?

Právo, spravodlivosť, krutá realita násilia, trikrát a dost', trestnoprávna zodpovednosť mladistvých, to sú témy, ktorým sa článkami v odbornej tlači venuje aj v dôchodku. Osobne má určité výhrady voči systému trikrát a dost'. Podľa neho by sa pri nich malo brať do úvahy, čoho sa páchatel' dopustil. Nemožno predsa dostať na jednu úroveň krádež škatuľky cigariet a vopred plánovaný ozbrojený útok na nič netušiacu obeť. Podobne je toho názoru, že pri hranici 15 rokov na trestnoprávnu zodpovednosť mladistvých by sa malo vyžadovať nielen to, aby subjekt trestného činu dosiahol tento vek, ale aby bol s prihliadnutím na stupeň rozumového a mravného vývoja schopný rozpoznať nebezpečnosť svojho konania pre spoločnosť a vedel ho ovládať. Vývoj jednotlivcov je však rôznorodý, veková hranica preto nie vždy presne vyjadří stupeň vývoja konkrétneho prípadu. Rovnako svoj názor ako sudca na dôchodku prezentoval v príspevku, v ktorom hovorí, že psychopatické poruchy osobnosti sú trvalé, nedajú sa ovplyvniť liečbou ani výchovnými prostriedkami, teda ani výkonom trestu odňatia slobody. I keď sú niektoré jeho tvrdenia smelé a namierené do oblasti, v ktorej celý život pracoval, stojí si za nimi. Život dokazuje, že aj dnes môže dôjsť v súdnictve k omylom. Niekedy, žiaľ, tragickým.

Rozhodnutie obliecť si talár napriek negatívam ani raz neoľutoval. Byť sudcom bolo pre neho povolanie aj poslanie, ktoré ho naplňalo. A trochu znamenalo i splnenie sna z detských rokov. I keď vtedy sa mu najviac páčilo búchanie kladivkom a upozorňovanie na to, aby boli prítomní ticho a rešpektovali súd...